JUSIIO 3-MORNING STAR.

Righteonsness exalteth a Nation: but Sin is a Reproach to ann People.

PRICE TWO SHILLINGS A YEAR,

ப்சம். புத்தகம், சஞ்சிகை. டூ.]

அறைசம் இல். பங்குளி மீ. க டி. வியாழக்கிழமை.— Thursday, March 9, 1854. [Vol. XIV. No. 5.

TERMS OF THE PAPER

TERMS OF THE PAPER.

It single copy I shillings a year. Mail substituting free of Valage, Ashibings—10 are PAID IN ADVANCE. It payment the layed beyond the first quarter, 6 pence ustra, if heyond it second, in July 1st, I shilling. To Nature Agents, who it seems and at this rate for any number of copies. Advertisements inserted for 3 shillings a square less than a square 2 shillings. At this rate earn will a proof twice, if the adoctives so copients.

All instress of deaths and insertings, will be chargeable, as advertisements.

Communications must be post paid to receive attention. The following persons will act as Agents for the Siar.

JAFFNA—THE MISSIONARIES.

POINT PEDRO—1. LENGUING ESQ.

TRINCOMALIE—{Rev. J. WALTON, BATTICALOE—Rev. J. KILNER.

MADURA—Rev. C. F. MUZZY,

Snake Bites.-சர்ப்பகடிக்குச்செய்யும்பிரயோகம்.

பாம்புகடிக்கிறத் இலுண்டாகும் மோசத்துக்கு உ டுனே செய்யவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றியும், இதுபோகோச்த வேறகோக புதின் சங்கதிக்களையு ழ் இவ்வுதயதாரகையில் எழுதுவது யாவருடைய எண்ணங்களுக்கம் உத்தமமாக இருக்குமேன்ற ரி வனக்கிறேம். உதயதாரகைக்க வருடமொன்றுக்கு க் கையொப்பம்வைத்துக்கொடுக்கிற சொற்பபண மாகிய இசண்டுசிலிங்கிலும்பார்க்க அதிச விவையே றப்பெற்ற காரியங்களை இவ்வுதுயதாரகை அறிவி க்கின்றது. அப்படியிருக்க என்னகாரணத்தினுல் இத்தேசத்தவர்கள் தங்கடங்கள் சினேசிதர்கள் இ வ்வுதயதாரகையை வாங்கி வாசித்தறியும்படியாக முயற்சிப்படுத்தகற்தில்லை. அப்படி முயற்சிப்படு த்தம்போது அவர்கள் உதயதாரணக்கைய வாங்கி வர சித்தறியத் தங்களுக்குப் போதுமான பணமில்லை மென்ற சோல்பவர்களுக்குக் கொடுக்கும் மறமோ மி, இத்தேசத்திலிருக்கிற வழிய சணங்கள்தானும் இல்லைபென்றுபோனுஷம் நாளொன்றுக்குப் புகை யிலை, பாக்குவேற்றிலையில் இவ்விரண்டு செல்வியே ன்று ந்சேலவி கூறர்கள்; அச்சிலமைவிட்டு, அ தில்மி ந்சிவரும் இரண்டுமாதப் பணத்தையென்றுல ந்கொடுத்த இவ்வுதயதாரகையை வாங்கிவாசிக்கி ல், உதயதாரகை கொடுக்கிற சாப்பாடுதானே ஒவ் வேறரு வருஷத்தக்கும் போதுமான பூரண ஈன்மை

பாம்புகடித்தவடனே அதற்கேற்ற சரிபான பிர கம்பண்ணுத்தினுவ் இத்தேசத்தில் அளேகர் தபோகிரர்கள். நாவலக்தவகையான சர்ப்ப ந்திர் விஷமுள்ளவைகளாயிருந்தம், இவ்லூர்ச்ச னங்களோ சொஞ்சங்தறையத் தாங்கள் காண்கி ற பாம்புகளெல்லாம் விஷமுள்ளவைகளென்ற மதியீனமாய் எண்ணுகிருர்கள். விஷமுள்ளமை கவாயும் விஷமில்வாதவைகளையும் இன்னின்ன வையென்று புள்ளிகிறம் வடிவம் முதலிய அடை யாளங்களிறல் வேதுவாய் மட்டுக்கட்டிக் கொள் ராகிறதமன்றி, அவைகளின் பிரதான பற்களின வேயும் அதைத் தீர்க்கமாப் விளங்கிக்கொள்ளலா ம். விஷமின்லாத சர்ப்பங்களின் பற்களோ ஒரே சரி நீளமுள்ளதாகவும், விஷமுள்ளக்வைகளின் இ ரண்டோரு பற்கள் மேல்முரசிலிருக்கிற பற்களிலும் பார்க்கச் சற்றே நீண்டதாயுமிருக்கின்றன. மெக்க நுட்பாரம்ப் பற்களை ஆசாம்க்தபார்த்தால் ஒசேம மிகுநேல்ப் போகத்தக்க தவாசமுள்ளவைகளாயி ருக்கின்றன. பற்களின் அடியிலே நச்சுப்பையிர க்கிறது. சர்ப்பங் கடிக்கும்போழது அர்தப்பை பதி யப் பற்களின் தலாரங்களின்வழியாய் ஈஞ்சுங் கடி வாயிற் பாய்கின்றது. யாவகர், வேடர் முதலிய அ றிலிலிகள் தங்கள் கிறிசுகருக்கும், அம்புகளுக்கும் நன்கபாச்சியிருக்கிறர்கள். பாச்சப்பட்ட அத்திரச த்திரங்களினல் உண்டாகும் காயங்கள் பெல்னுள் ளதாயிருக்தாற் காயம்பட்ட துண்டை வெட்டினுல், அல்லத சூட்டுக்கோலினுற் கட்டால் அக்காயங்க ள் மாறிப்போகிறது கைகண்ட மருந்தாயிருக்கிறது. பாம்புகடித்தவர்களுக்கு மருந்த செய்கிறதுபோல, நத்தட்டிய அத்திரசத்திரங்களிறை காயம்பட்டவ ர்களுக்கு மருந்து செய்வதும் விருதாவாயிருக்கின்றது. பாம்பின் பற்களிலே இருக்கிற ஈஞ்சு கடிவாயிற்ப ற்றி இரத்தத்துடன் கலக்து சரீரமடங்கலும் போ ய்ச் சிக்கிரத்திலே மோசத்தையுண்டாக்குகின்றது. பாம்பு ஈடித்தவர்களே ல்லாருள் சாகிறதில்வை. சா கிறது செய்கைத்தப்பினுறன்டான மோசமேன்ற

Jaffa Je

ன்று சொல்லுகிறது தப்பு, மருந்தில்லாமலும் மாறு கின்றது. கடித்தவுடனே செய்யும் பிரயோகம் ஈஞ் செந்தம் கலவாமற் கடிவாயை அல்லது அதற்கு மேலேகயிற்றினுலே இறக வரிந்த கட்டிக்கொண் டு ஒரு கையினுள்தோவைக் கிள்ளிப்பிடித்தக்கொ ண்டு மற்றக்கையினற் கத்தியைக்கொண்டு கடி வாயிற் கொள்சம் வெட்டியெடுத்தாற் கடிபட்டவ துடைய சீவன் தப்பிக்கொள்ளும். ஆகையால் இ ப்படிச் செய்ய ஒருவனும் பின்னிற்கக் கூடாது. மறுபேர் இப்படிச் செய்யமாட்டோமென்று ந் தனி வமியிற்றன் செய்கிறதுபோல அப்போதுக் தான்தா னே சுறக்காய்ச்செய்யவேண்டும். பாம்புகடிவருக் தமாயிருந்தால் வெட்டுகிற வருத்தங் கடிபட்டவனு க்குத் தோன்றது. ஒரு துண்டு வெட்டியெடுத்த பி ன் கொன்ச கிமிஷத்தாற் கடிவாய் வருத்தம்மாறக் கடிபட்டவனுக்குள் சுகமுண்டாம். கடிபட்டவன் சாகக்கூடியவனுயிருந்தாலும் வெட்டுமொத்திரம் வர த்தத்தை மாற்றுவதினுல் அப்படிச் செய்வது மேத் கப் பிரதானம்.

இதைப்பற்றிக் கொளும்பில் இருபது வருடமாக வாசம்பண்ணுகிற டாக்குத்தர் எல்லியுற் என்பவர் இரண்டோரு திட்டாந்தங்களைச் சோல்லுகிறுர். சிலமாளுக்குமுன் கொளும்பிற் கொள்ளுப்பிட்டியி ல் இரண்டு வண்ணுருக்குப் பாம்புகடித்த இறங் துபோனுர்கள். போரியல்லாவெண்கிற இடத்தி லே ஒரு மனிதியும் பாம்புகடித்த இறந்தபோனு ள். அந்நாளிலே எனது துதிரைக்காரனுந் தனக்கு நாகபாம்பு கடித்ததேன்றும். மேத்த வருத்தமாயி ருக்கிறதென்றும், எனக்கு ஒடிவந்து சொன்னுன். அந்நோரம் உடனே இரன்படுபல்லுப்பட்டிருந்த கடி வாயில் இரண்டு துண்டை வெட்டியெடுத்தேன். கோஞ்ச நிமிஷத்திலே வருத்தமின்றிச் சுகமாய் ந டந்தபோனன். பின்னேருள்ளிரவு ஒரு கூலிக்கா முனுக்குப் பாம்பு கால்விமலிற்கடித்துக் காலுவளர் வருக்கமாய் என்னிடத்திற்கொண்டுவரக் கடி வாயில் ஒரு துண்டைவெட்டியேடுத்தேன். அவன் ககமாய் நடந்தபோய்விட்டான். பின்னேருகுதிரை க்காரனுக்கும் பாம்பு கடித்தும் இரண்டொருமணி த்தியாவத்தின்பின் என்னிடத்திற் கொண்டுவர மோசம் போவானேதெரியாதென்று கான் ஐயப்ப ட்டும் கடிவாயில் ஒரு தொண்டைமாத்திரம் வேட் டினேன். மற்ற நாள் அவன் குகமாய்ப்போறுன். இவ்விதமாக அனேக உதாரணங்கள் காட்டக்குடு ம். நான்சொன்ன இதுகாரியத்திலே கடிவாய் வெ ட்டப்பட்ட முவருஞ் சுகமடைய வேட்டாமல் மர ந்த உண்டவர்கள் இறந்துபோனுர்கள்.

நான் இத்தேசத்தக்கு வந்த இருபது வருடமாயிற் று. கடிவாய் பிவட்ட மாறுமலிருந்த ஒருவணை நா ன் ஒருக்காலூங் காணவில்லலை. இதைச் செய்வது மேத்தப் பிரமாசமல்லை. கடிவாவை நேற்று செய்து வேட்டவேண்டுமாறுல் தண்டுசியின் தவைப்பிற லே தோவை மிதத்திப் பிடித்தக்கொண்டு கத்தியி னுலே வெட்டிப்போடு. கத்திவெட்டு இரத்த ஈரம்பி ற்பட்டு மோசமாகுமேன்று பயப்படாதையுங்கள். இதுபோலோத்த இடையுமுன சமயத்திற்காகப் பெ ரிய கடவுள் இரத்த நாம்பை சவத ஆழத்திலே வைத்திநக்கிரர். இத்தேசத்திற் சனங்கள் இரத்த மேருக்கிறதற்குப் பயப்படுகிறுர்கள். ஒருவனுடை ய தூல்வளையறுபட்டாஜும், மோசமான காயப்ப ட்டாலுமேயொழிய இரத்தமெடுப்பதினுல் மோசம் வராது. ஆகையாற் பாம்பு கடிக்கும்போது தாமத ம்பண்ணுமற் சுறுக்காய் உன்கையிற் சிடைத்த எந் தக்கத்தியினுலென்குதல் கடிவாய்அவ்வளவையும் வெட்டிப்போடு. போதுமானபிரகாரம் வெட்டாகிரு ந்தாலும் ஆளுக்கு மோசம். சரியாய் வெட்டினைல் யாதொரு மோசமுமில் வையென்பதறியவும்.

[Hinda Notices of Creation.] சிருட்டிய்பைக்குறித்து இந்துக்களுக்குள் ளிருக்கிற கருத்து.

நாறுவேதங்களிலும் மானவதர்மசாஸ்திரத்திலு ஞ் சிருட்டிப்பைக்குறித்தச் சோல்லிய ஐந்த சங்க திகளை முந்தின் இரண்டு தாரகைகளிலும் பிரசித்த ஞ்செய்தோம். நாம் பலமுறையுஞ் சட்டிய இவகு மதிப் பிரபந்தத்தின் இநபதாம் பக்கத்திலிருந்து பின் கோவாகின்ற சங்கத்பையெடுத்தக் கடைசியாக எழுதுகின்றேம். பதினெண்புராணத்தோன்முய் மதி க்கப்படுகின்ற காம்புராணத்தில் ஆமைவடிவமா ன விட்டுறை நாரதர் முதலிய இருஷிகளுக்குச் சொ

றியவேண்டும். மருந்ததானே விஷத்தை மீட்டதே | ல்லுகிறுர் : நாராயணனுகிய நான் சர்வசங்காரசா லைத்திலே ஆதிகேடண்டுமலே சலமுகத்திற் சயனி த்தேன். எனது கிருபாகடாட்சத்தில் சர்வபிதாம் கஞ்சிய பிரமதேவர் நான்தமுடிங்களோடே என் னிலிருந்த உற்பத்தியானர். பின்பு பிரமா தனது புந்தியிலிருந்த சண்கர், சணந்தார், சனுதார், சூர், ச னற்குமாரர் என்ற இருஷிகவாச் சிருட்டித்தார். இந் த இருஷிகள் யோகரிட்டையினின்றபடியால் லவு கீகக் கருமங்களிற் பற்றிலராஞர்கள். இதிறை பிர மதேவர் மிததியாய் வியாதலித்துக்கலங்க அதை க்கண்ட விட்டுணு தனது புத்திரனை பிரமதேவர க்குத் தேறுதலான வார்த்தைகவாச் சொன்னூர். அப்பொழுது பிரமதேவருக்குச் சோகர்தெளிந்து, வி ட்டுணுகற்பித்த பிரகாமமே அரியதவங்களை இயற் டத்து நைத்த பாகாமை அரயதவங்கள் இயற் நிஞர். இயற்றியுஞ் சித்தியடையாமைக்கண்டு பே குந்தயாடைந்த கோபத்திறுற் கண்ணிரிலிட்டுக் கண்மடலையிறுக்கி முடங்கியிருந்த நீலரிறமுஞ் சிவ ப்புந்றமுமுடைய மகாதேவன் உற்பத்தியாயினுர். மகாதேவன் நாளுவித சிருட்டிகளைத் தோற்றவிக் கும்படி பிரமதேவர் உத்தரவுபண்ணிஞர்.

இப்பால் மகாதேவன் சிருட்டிகிர்த்தியத்தில் முய ன்று பேய்க்கணங்கவாயும், பூதங்கவாயுக் தோற் றுவிக்க, இவை தங்களுக்கு அகப்பட்ட சகலத்தை யும் பட்சித்தனவென்றும், இதைக்கண்ட பிரமதே வர் மிகவுங் கலங்கிச் சகலபட்சண பூதகனாதிக ளை இனிச் சிருட்டிக்கவேண்டாமென்று மகாதேவ வன வேண்டி ஒரேக்றுத் சொல்லப்படுகின்றது.

சிலசாத்திரங்கள் காளியே சிருட்டிகத்தாவேன் று சொல்லூகின்றன. வப்படிகையன்றுல், மூலசத் தாவமாக நான் (சகலத்தாக்கும்) ஷித்து. வித்து சத் தவமாக நான் சிவன். சிவ சத்தவமாக நான் வி ட்டுணு. விட்டுணுவாக நானே சமஸ்தமும் என்று

காளி தன்வை சதறித்தச் சொல்லியிருக்கின்றது. வேறுசாஸ்திரங்கள் மூலசத்தியாகிய காளி மூன் ற முட்டையிட்டாளேன்றம், இந்த முன்றமுட்டை யிலுமிருந்தை பிரமாவும், விட்டுணுவும், மகேஸ்வர னுக் தோற்றினர்களேன்றாஞ் சொல்லுகின்றன. இன்னுஞ் சிலசாஸ்திரம் மதன், கியதாபன் என்ற இருவருடைய பிரேதங்களினின்று பூமி சிருட்டியா னதென்றஞ் சொல்லுகின்றது. மாயை சர்வத் தக்கும் காமணமென்றம், சர்வமும் மாயையேன் றும் காசிகாண்டத் சொல்லுக்ன்றது. விட்டுறை புமாணம், கம். காண்டம், கம். அத்தியாயத்திலே விட்டுணு சித்து, அசித்துக்களுடனே கலந்து சுதத் தை ஈன்றுரென்றுத் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் புராணம் பற்பல இடங்களில் விட்டுணு

வே சித்தம் அசித்தமாயிருக்கிறுமென்ற சொல்லுகி ன்றது. காசியப்பனுடைய மணவியிலிருந்து கா ன்குவரணத்தாரும் தோன்றிஞர்களேன்று இராமா யணங் குறுகின்றது. இந்தக்களுக்குள் சிருட்டிப் பைக் குறித்தப் பதினேட்டு வகைப்பட்ட கோட் பாடுகளிருக்கின்றனவென்று ஐயன் ஆக்பெரியைஎ ழுதினவர் சொல்லியிருக்கிறுர். இப்படிச் சிருட்டி ப்பைக் தறித்த ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற கோட்பாடுகளுள் எவை சத்தியம். உலகஞ் சிருட்டிக்கப்பட்ட வகையை க்குறித்த இந்தசாஸ்திரங்களால் நிச்சயமாயறிதல் கூடாததுபோலவே அவற்முல் உலகசிருட்டி கத்தா இவரென ரிச்சயித்தலும் கூடாது. முன்னே எடு த்தெழ்திய மேற்கோள்களிற் சில பிரமாவைச் கிரு ட்டி கத்தாவேன்றும், சில விட்டுணுவைச் சிருட்டி கத்தாவென்றும். சில காளியைச் சிநட்டிகத்தா வேன்றும், வேறுசில தேவ முனிவர்கள் சிருட்டிகிர் த்திய பங்காளரென்றஞ் சொல்லுகின்றன. இவை களவைத்திற்கும் மறுதவலயாக அகிலாண்டத்திற் சிவன் ருபிகரித்தத் தனது வாமபாகத்தினின்று வி ட்டுணுவையும் இலக்குமிமையும், தனது வலப்பா கத்திலிருந்து பிரமாவையும் சரசுவதியையும் ஈன் ரு தேன்று லிங்கபுராணங் கூறுகின்றது. சிருட்டி ணனே சிருட்டிகத்தாவேன்றம், அவரடைய வல ப்பாகத்திலிருந்து விட்டுணுவும், இடப்பாகத்திலிருந் தா சிவனும், உந்தியிலிருந்தை பிரமாவுக் தோன்றி அ வரைச் சாஷடாங்கமாய்ப் பணிந்தார்களென்று பிமமலியவர்த்த புராணஞ் சொல்லுகின்றது

ஆகையாற் சிருட்டி கிர்த்தியத்தையுக் சிருட்டிகத் தாவையும்பற்றிய கருத்துக்கணயும் இவைபோல் வன பிறஇந்தசாஸ்சிரோபதேசங்கவாயுஞ் சாக்கி சதையாய் அசாய்வதினுல் கடவுள் அறுக்கிசகித்த மெய்வேதாகமமேன்மை விளங்குகின்றது. இந்த மெய்வேதத்திலேயே மனிதர் சிருட்டிக்கப்பட்ட பி மதான நோக்கத்தை அவர்கள் அறிந்த நடக்கும்படி வெளிப்படையாகத் தேவன் உபதேசித்திருக்கிரர்.

உதயதாரகை.

த்அாருச ஞு. பங்குனி மு. கூட

Supreme Court.—சுப்பிறீங்கோடு.—வடமாகா ணத்தச் சுப்பிறீங்கோடு மாசி மு. உசுவ வேள்ளி க்கிழமை யாழ்ப்பாணத்தில் வைக்கப்பட்டது. குத்பின் என்பவர் கீதியிர்சா. பாரப்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த காரியங்கள் எட்டு.

கவத். பருத்தித்தரையிலுள்ள புலோலிக்குறிச் சியிலிருக்கும் வேலன் ஆள்வானும், ஈப்பர் வல்லி யப்பனும், வேலன் குமாப்பனும் கள்ள உறுதி ஒழு தின காரியத்தின் பேரால் பாரமாக்கப்பட்டிருக்கார் கள். முதலாம் எதிரி மூன்று வருஷத்துக்கும், இரண் டாம் மூன்றும் எதிரிகள் இரண்டு வருஷத்துக்கும், கடூர ஊழியஞ் செய்துகோண்டு மறியலிலிருக்கும்ப

டிதீர்க்கப்பட்டார்கள்.

உவது. பருத்தித்துறையினுள்ள காவெட்டியிலிர க்கும் வல்லியார் தரிபனும், கதிர்காமர் குமரேசனு ம், கோலிலிலுள்ள பொருள்கவனக் களவெடுத்தத ற்காக, முதலாம் எதிரி ஏழ வருவுத்துக்கும், இரண் டாம் எதிரி பத்து வருவுத்துக்கும் பிறவூருக்கு ஏற்ற ப்படும்படி தீர்க்கப்பட்டார்கள். இந்தக் களவைச் செய்தவர்கள் ஆறு அல்லது எட்டுப்பேர். அவர்க ளில் இந்த இரண்டு குற்றவாளிகள் மாத்திரம் கண் டூபிடிக்கப்பட்டார்கள். இவ்விரண்டுபேரும் முண் இருக்கப்பட்டார்கள். இவ்விரண்டுபேரும் முண் இருக்கப்பட்டார்கள். இவ்விரண்டு நேரி முன்றே ண்டுமுறைகுற்றவாளியாய் அகப்பட்டான். துசுராகச் சுப் பிரிவ் கோட்டாரால், ராடும். அடி அடிக்கப்பட்டிரில், இரண்டு வருஷம் கடூர ஊழியஞ்சேய்யவுக் தீர்க்கப் பட்டான். துஅருகுட ஆண்டும் அடிபிடி காரியத்தின் டேரால் போலிஸ் மன்திருத்தால் குற்றவாளியாகத் தீர்க்கப்பட்டான்.

நாவது. சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்த எழதமட்டு வாளிலிருக்கும் தில்வலயர் வேலாயுதன் என்பவன், கள்ள உறுதி எழுதி மாறபாடு பண்ணினதின்பேரா ல் கடூருஊழியஞ்செய்து, யஉ. மாதம் மறியலிலிருக்கு

ம்படி தீர்க்கப்பட்டான்.

சவது. முல்வலத்தீவைச்சேர்ந்தகுமின முவனயிலி குக்கும் காசினதர்மயில கொன்பவன் நேற்கு செட்ட காரியத்தீன்போல் கரேஊழியஞ்செய்த தேரண்டுவ குஷம் மறியலிருக்கவும், உய். அடி படவும் தீர்க்கப்ப ட்டான். இவன் ஒருகைம்பெண்ணுடன் சில அற் பகாரியத்துக்காகச் சல்லியப்பட்டுக்கொண்டு மற் நார்ள் கைம்பெண்ணின்ற இரண்டு நேற்குட்டில் கோகுப்புவைத்தான். தட்டின் மித்தியானபங்கு எரி க்க சாம்பரானது. துசாடுஉ வருஷத்திலும் இவன் களவுகாரியத்தின்பேரால் குற்றவாளியாகத் தீர்க்க ப்பட்டான்.

டுவது. யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் பரிமளம் வயி மூத்துவும், கதிர்காமர் காகப்பனும் வீடு இடித்துக் களவேடுத்தகரியத்தின்போல் பத்துவருவதத்துக் குப்பிறதேசத்துக்கு ஏற்றப்படும்படி தீர்க்கப்பட்டார் ரக்க். மறியற்காரிருவரும் பேரெடுத்தகள்ளர். கம். எதிரி, தூளாடுகளுற். இரண்டுதாங் தற்றவாளியாகத்தீர்க்கப்பட்டான். உம். எதிரி, தூளாடுமணு. இரண்டுமுறையும், துளாடுகளுற். ஒருமுறையும், துளாடுகளுற். ஒருமுறையும், துளாடுகளுற். ஒருமுறையும், துளாடுகளுற்கு இரண்டுமுறையும் இக்கவருவத்தின் தை மாதத்தில் ஒருமுறையும் போலிஸ்கோட்டில் குற்றவாளியாகக்காணப்பட்டான்.

சுவது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள காலுபேர் சுவரி டித்தக் களவெடுத்தகாரியத்தின்பேரில் குற்றவா ளிகளாகக்காணப்படாததினுல் விடுதலையாக்கப்ப

ட்டார்கள்.

வைது. கொலைகாரியம். மன்னிபகுதிக்குச்சேர்க்கு பப்பமுத்தமேன்ற கிராமத்தில் அக்தோனி கு கைச்பெண்றவன் கொல்லப்பட்டவன். இக்குக்கோ வை எண்ணிச்சேய்க கோலையென்றும், சிலகால த்திக்குமன்னே மறியற்காரனுக்கும் கோல்லப்பட்ட வணுக்கும் இடையிலே ஒரு சுலிப்பயலைப்பற்றி ஒரு தொக்குப் கோட்டதேன்றும், இது முகாந்திர மாகவே இது கடந்ததென்றும் தெரியவந்தது. ஒரு காட் காலையிலே இந்த மறியற்காரன் அவணை வே ட்டையாடப்போவோம் வாவென்று கூட்டிக்கொ ண்டு ஒரு காட்டுக்குப்போன். ஆறையும் மிருக வேட்டையல்ல், இவணைக்கோல்வதே அவனுடைய மாக்கம். கொண்டுபோன தப்பாக்கியும் கால ஞ்சென்றுபோனவனுடையது. அவனுடைய வீட் டிலிருந்து அமைக்கட்டை தாரத்தக்குப் போனபோ மு அவன் வைத்திருந்த தப்பாக்கியை மறியற்கார ஒரு அவன் வைத்திருந்த தப்பாக்கியை மறியற்கார ஒரு அவன் வைத்திருந்த தப்பாக்கியை மறியற்கார ஒருவன் வைத்திருந்த தப்பாக்கியை மறியற்கார

ட்ட முன்றுக நடந்துபோன அந்தோனி தசைக்கு ச் சுட்டபோது அவன் விழந்துவிட மறியற்காரன் சிட்டப்போய் அவன்மடியிலிருந்த கத்தியெழுத்தா ணியையெடுத்துக் குருமாய்ச் சுரிரத்திலும் சுழுத்தி லுங்குற்றிக் காயப்படுத்தி அவனிரண்டுகாதுச்சோ கண்கவளயுமறுத்து அவைகளிலுள்ள பொற்கடுக் கன்சோடுகளாக் கழற்றிக்கொண்டு அவவனக்கா ட்டிலே விட்டு ஒடிப்போய்விட்டான். காயப்ப ட்டவன் அன்றிரவு முழுதாக் தனியே அந்தவிடத்தி ற் கீடந்துவிட அவன் சுற்றத்தாரும் அவணப்பார்த் தத்திரிந்து காணுதிருந்தும், காவையில் இவனுடைய கூக்குமலைக்கேட்டு மெட்டுக்கட்டி அவ்விடம்வந்த அ வன் இரத்தந்தோய்ந்துகிடந்ததைக்கண்டு அவண ஒருதோளாவிலேகாவிவீட்டுக்குக்கொண்டுபோய்ப் பின்பு அன்றைக்குத்தானே மன்னூக்குக்காவி அத் தமனமானபோது அங்கேசேர்க்தார்கள். அக்கே ரம் அவன் கடந்த காரியங்கள் யாவையும் வரலா ருய்ச் சமாதான நீதவானுக்குச் சொல்லத்தக்க அவ்வளவு அறிவு அவனிடத்தில் இருந்தது. அ வன் பின்பு அவ்விடத்திலுள்ள வைத்தியனிடங் கொண்டுபோகப்பட்டுக் காயங்கட்டப்பட்டிருக்தும் காயங்கள் வலுக்கொண்டிருந்தபடியால் அன்றிரவு மாணித்தாவிட்டான். அவன் சாதம்போழது அவ ன் பெண்சாதி சுற்றத்தவர்களும் அவனண்டையி ருந்தார்கள். இரணவைத்தியன் பிரேதத்தைக் கீறி ப் பரிசோதவனபண்ணினவிடத்து, அவன் தப்பா க்கியிறை சுடப்பட்டானென்றும், தண்டு பின்விலா வேறும்புகளிற் சிலதையும் நுமையீமலிற் சில பகு தியையும் நொருக்கிச் சேதப்படுத்திப்போட்டதென் றுந் தெரியவந்தது. கொலைபாதக்கணச் சுப்பிறீங் கோட்டார் வேகு ஆராய்வாய்விசாரித்து ஒப்பவன யின்பேரால் குற்றவாளியெனக் கண்டு வருகிற சித் திரைமாதம், யா.. திகதியிலன்றைக்கு மன்னூில் காக்கப்படும்படி கீர்மானம்பண்ணிரைகள். கால த்சென்றபோனவன் தானும் இந்த மறியற்காரனு மாக ஒரிடத்திற் புதையல் எடுக்கப்போயிருந்தோ மேன்று சொன்னதன்றி, தான் கொல்லப்படும்படி யாய் அவ்விடத்திற் கொண்டுபோகப்படவில்லையே ன்றஞ் சொன்றன். ஆறைம் படியாத மூடச் ச னம் புதையலெடுக்கும்படியாக அதைக் காவல் காக்குர் தேவதைக்கு நரபலி கொடுக்கவேண்டுமெ ன்றாஞ் சொல்லுவார்கள். இந்த மறியற்காரணுங் கா லஞ்சென்றவனும் சூமான் மதானுசாரிகள்.

அவது. திருக்கோணுத மவையிற் சம்பலித்த கள வுகாரியம்.—கள்வர், உசு பெயர். சில பிறதான சா ட்சிக்காரர் வராமையால் இனிமேல் விசாரவணசெ ய்வதற்காக கிறுத்தியிருக்கின்றது.

Fire and the Sabbath. - ஒப்வுகாள் அசைரமு ம், அக்கினியும்.—இப்பொழுது உலகத்திலிருக்கின் ற கப்பல்கள்யாவற்றிலும் மகாபேரிதும் அலங்கா முமாய் அமேரிக்காலிலே செய்யப்பட்ட கப்பல் போன ஐப்பசிமாதம், ச ம். திகதியிலன்ற சமுத் திரத்தில் விடப்பட்டதென்று தாரகையை வாசித் தவர்கள் சகலரும் அறிந்துகொள்வார்கள். சகல ருக்கும் அதிசயத்தைக்கொடுக்கக் கூடியதான இர் தக்கப்பல் (New York) ரியுயோர்க்குப் பட்டண த்தில் சேர்ந்த வேளையில் இதைப் பார்க்கும்படியா ய் ஒவ்வொரு நாட்களிலும் பிரதானமாய் ஒய்வுநா ட்களிலுஞ் சனங்கள் போக்குவாவு பண்ணிவந்தா ர்கள். இந்தக்கப்பல் அக்கமையிற்சேர்ந்த அடுத்த ஒரு ஒய்வுமாளில் ஏறக்குறைய, டூது. பேயர்மட்டு க்குத் தவலக்கு ஆறுபென்சு கொடுத்து இதைப் பார் க்கும்படி போனர்களேன்று சொல்லியிருக்குது. இது அவ்விடத்தில் நின்றவேவளயில் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமையையும் இந்தக் கப்பலைப்போய் ப்பார்க்கும்படியான நாளாக்கிக்கொண்டார்கள். இ து ரின்ற இடத்துக்குக் கிட்டுமானமாயிருந்த வீட்டி லே நெருப்புப்பற்றி அதிலிருந்து பறந்து எழும்பின பொறிகள் இதின் கூறைப்பாய்களில் விழக்தபடியா ல் இதிலும் நேருப்புப் பற்றினது. இது ஓப்வுநாவள மீறினகினுல் வந்தநட்டமேன்று நாம் எடுத்துக்கொ ள்ளக்கூடாதிருந்தாலும் ஈடந்தவந்த காரியங்களை ப்பற்றிப் பார்க்கும்போழது அப்படியே நாம் தீர்மா னிக்கிறதற்கும் ஏதுவுண்டு. இந்தச் சம்பவத்தினுல் இந்தக்கப்படை இழந்துபோனவர்களும் அதின்முகா மைக்காபரும் கடவுளோருவருண்டென்றும் அவர் தமது தாசர்களாக்கொண்டு கூறியவாக்குத்தப்பா தேன்றும் அறிந்துகொள்வார்களென்று

Russia and Turkey.— உரசியருக்கும் அலுக்கரு க்குமிருந்த யுத்தத்தில் உரசியர் மடிர்து தோற்றுப் போஞர்கள். போன் தைமாதம், கூக். திக்தியில ன்று தலுக்கசேகள்கள் உரசியருடைய மதில்களை அணுக்க் கனமாரியாய் யுத்தம்பண்ணி உருசியார்ல், உதனா. பேரும், துலக்கரில், த. பேரும் யுத்தக னத்தில் மடிக்கபோஞர்கள். தணக்கப்பல்கள் தையாதம், டூம். திகதியனவில் கறப்படுக்கடலிற்கு ரீக்தன. கப்பல்கள்வக்கு சேர்க்தனவென்ற செய் கியும் இங்கிலாக்கு பிருள்க இராச்சியங்களிலிருந்த போன திடபுக்கர்த்தமானங்களும் உருசிய இராயனு க்குக் கடை உக்கிரகோபத்தை எழுப்பின். சமாதா னபக்கத்தக்குப் போகத்தக்க அவனுடைய ஒருமு க்திரியின் பேச்சையும் இனி அவன் கவனிக்கமரி. டானுக்கும். இராச்சியக் குழுகளும் இக்காரியங்க் வளப்பற்றிக் கோபங்கொண்டிருக்கிறர்கள்.

Madaguscar. — மோரிக தீவிலே அச்சடித்த ஒரு சேசித்த பத்திரிகையின்படி, மட்டைக்காஸ்கர் தீ லின் இரசாத்தியானவல் தன் அசசாட்சிக்குச் சே ரீக்த எல்லைமானங்களுக்குள் யாதொரு வேள்வா க்காரர் வாசம்பண்ண இடங்கொடுக்க இண்ணும் பி ரியமில்லாமலிருக்கிறுள். இச்செலவு மேற்குப் பகு தியிலொரு தறைமுகத்தில் இரண்டு பிருஞ்சப்பாப் புக் குருமார் ரிவலகோள்ளும்படி பார்த்தார்கள். ஆ எலியிருக்கிறதாக விளம்பரம்பண்ணி ஞன். அவர்க ள் சமாதானத்தடனே அப்புறப்படாதிருக்கில் அவ ரக்கரேச அரசாட்சியார் இதகாரியத்தையெடுத்த ஒருவேவள கவனிக்கவேண்டி வகும்.

Jubilee Meeting.— மகோற்சவத்திருளள். இக் தமாதம், எம். திகத் செவ்வாய்க்கிழமை மானிப்பா யிற், கணம்பொருந்திய தானியேற்பூரையர் அவர்க ள் வீட்டில் மகோற்சவத்திருள்ள கொண்டாடப்ப ட்டத். இது ஏரேப்பையாருக்குள் வேதாகமசங்கம் உண்டாக்கப்பட்டு, டூயம். வருடமுடிவுக் கொண் டாட்டம். கூட்டத்திற் கூடிவந்த தலைமக்களும், குருமாகும், துவைக்காணிமாகும் முப்பத்தாளவுபோ. இந்காட்டிலிருக்கும் முப்பகுதியான குருமாகும் இதிற் கூடி இர்கள்.

Mauritius. — முர்மால் தீலிலே (Thugs) தக்க எ ன்னப்படும் மறக்கள்ளர், நாரா போர்குக்கூர்களே ன்றசெய்தி தெரியவகுகிறது. இவர்கள் இந்தியாலி லிருந்துபோன கூலிச்சனங்களைக் சேர்த்வர்கள். அங்கே சங்கைபோந்த திகும்யூஸ் (Mrs. Trambouze) என்னுக் துரைச்சாணி இச்செலவு குருமா யிக் சொல்லப்பட்ட வர்த்தமானம் இச்செய்தியை த் தெரிவிக்கின்றது.

Temperance in America.— குடி வெறி விவக்கு அமேரிக்காவிலே குடி கெறிவில க்கு முயற்சியாய்த் துண்டப்பட்டு வருகின்றது. அப்படிப்பட்ட முயற்சியாய்த் தியினுல் அங்குண்டான் கயங்கள் அளவிறந்துவிவ கள். மறியற்கடங்களும் பூட்டப்படவேண்டி வந்து விட்டது. இங்கிலாந்திலும்பார்க்க அமேரிக்கா கூறேறிவிலக்கு முயற்சியில் தவைமைபேற்றிருக்க றது.

Notes on Genesis.— கணம்போருந்திய சீமான் காசிச்செட்டித்துறையவர்கள் மோசேயேழதின மு தலாம்ஆகமத்தின்பேரில் வியாக்கியானம் எழுதியிரு க்கிரர் அதாமதுகைவு சமிருக்கின்றது. வெதுதிறமா யிருக்கிறதென்றும் வேதுகயத்துக்குபயோகமாதமே ன்றும் எம்புகிளும்.

[Probate Notice.]

அறிவித்தல். யாழ்ப்பாணத் சீதாரியில் இச்செலவு காலத்சே ன்றுபோன என்றி இம்பித்துரை அவர்கள் எழுதி வைத்த மாணசாதனத்தை கடத்தம்படியாக மயி க்கேயல் யோசேப் லெமாசன் துசை அவர்களுக்கு அம்மாணசாதனப் பத்திரம் யாழ்ப்பாணம் டிஸ்தி றிக்கட்கோட்டாலே ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கி ன்றபடியால் இத்தைக்கொண்டு சகவருக்கும் அறி விக்கிறதென்னவெணில், சொல்லப்பட்ட காலஞ் சென்றுபோனவருக்குக் கடன்கொடுக்க வேண்டி யவர்கள் வகுகிற வைகாசி மாதம் முதலாக் திகதி அல்லது அதற்குழன் சொல்லப்பட்ட கெலமாசன் துரையிடத்தில் வந்து தங்கள் கணக்குகவாக் கோ டுத்தத் தீர்த்தக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், கால த் சென்ற போனவர் கடன் கொடுக்கவேண்டியவர் களுஞ் சொல்லப்பட்ட தவவணக்குள்ளாக வந்த லெமாசன் துரையைத் துரந்து அறலிட்டுக்கொள் ளவும். அப்படியே எவரென்சிலுங் குறித்த தவணை க்குள்ளாக அறவிடத் தவறினுல் அதன்பின் யாதோ ரு துரற்சியுங் கவனிக்கப்படமாட்டாடுகண்றும், இத் தைக்கொண்டு அறிவிக்கப்படுகுது. மாணசாதன த்தை நடத்தசிறவருடைய பிறர்க்கிராசியாகிய,

. பீற்றர். எவ். தொசேன்.

ந்தாடுச் இல். தை மு. கூக வ.

Thillin

Jaffna, Chursday, March 9, 1854.

Novice.—Our Colombo subscribers will please hereafter

NOVER.—Our Colombo subscribers will please bereafter pay their subscription to the Morning Star, to Dr. C. Elsting

Star and Star

"For while the lamp holds out to burn, The vitest sinner may return."

The criest somer may return:

But it should be distinctly noticed, in this connection, that for just reasons the unsoundness of deadh-bed repertance is proverbial throughout the world. The favorable opportunity for giving expression to Christian sympathy, and for giving salurary counsels and admonitions to the sorrowing relatives of the side and dying furnishes, the Protestant minister with additional murities to fidelity in the duty under con-

ister will additional motives to fidelity in the duty under consideration.

But why do Roman Catholic priests visit the sick and the dying? For the three-fold object, (to specify no more) of hearing confessions, giving extreme unction, absolution, and thereby a supposed passport to the world of bilas. But (1) epec and whence the canou, for the people's confessing to the Friests, which is not equally obligatory upon the priests to concess to the people? St. James teached, "Confess your faults one to another." And again, to whom should sink be confessed but to Him against whem they have been committed? We should suppose there would have been a propriety in David's confessing to the lamily of Urina's but in his approaches to Gud he says, "Against three and thee only lave I simed." But on what authority and to what purpose can one be required to confess to man, accret sins that were previously known only to God?

But (2) in Mark 6: 13. and Tames 5: 14, mention is made of

But on what authority and to what purpose can one be required to confess to man, secret sins that were previously known only to God?

But (2) in Mark 6; 13, and James 5; 14, mention is made of anothing the sick with oil in reference to their recovery—probably miraculous healing. But the Roman Catholics anoint the sick with oil in reference to their dujing, which is directly appointe to the practice of the apostles. And (3) where is the evidence that Roman Catholic priests have pomer to forgive wins, in the sense, in which they claim it, and in the sense in which the people understand it? We see no evidence of it, even on supposition that they were the successors of the Apostles, for it does not appear that they ever exercised any such power. And in reply to a communication inserted on the 55th page of the Morning Star for 1,853, it was shewn that from the unture and design of the Apostolic office the Apostles, streetly speaking, had no successors in office. They were specied by evangellists, elders or pastors, and teachers. "Who can forgive sins but God only?" Who can forgive sins but God only?" Who can forgive sins but 160 do mired for successful and forsaketh his sins shall have merey." "To this man will 1 luck, even to him who is poor and of a contribe spirit," &c. Who then the pronounced, have been compilative and termine whether, in any given case the conditions, on which absolution should be pronounced, have been compiled with or not? If the Roman Catholic priests really believe that they are able to effect what they professedly undertake to do for the sisk and the dying they may well afford to be "worm dawn with faugue, want of rest much the exhalation of the noison our standing point as Protestants, with the Orseless of God in our standing point as Protestants, with the Orseless of God in our standing point as Protestants, with the Orseless of God in our standing point as Protestants, with the Orseless of God in our standing point as Protestants, with the Orseless of God in our standing point as Protest

vice for misleading, ensuaring and raining the souls of mention lie three-fold pracess above alluded to, and which is carried out in practice by Roman Catholic priests in their ministrations to the sick and the dying. In view of the foregoing remarks, "A Protestant" certainly, and we trust, oil who have of late joined in "A cry from the town of Jatima," on the subject before us, may understand how it happens that Roman Catholic priests ought on their own of Jatima," on the subject before us, may understand how it happens that Roman Catholic priests ought on their own principles to be seen-fold more on the akert to attend the sick and the sying, than Protestant ministers; this, however, we scarcely need add, will excuse no Protestant insistency and in the duty that confessedly devolves on him in this important concern. In conclusion we recommend a thorough examination, in the light of Scripture and reason of the several interrogatives we have put forth in the foregoing remarks.

Norts on THE Book of Gentlests, Bu Sinan C. Cilitta.

we have pat forth in the foregoing remarks.

Notes on the Book of Genesis, By Simon C. Clitty, Esy.—We have received from the author a pamphlet of 98 pages, printed at the Ceylon Times Office, entitled "Notes on the Book of Genesis, with Illustrations from Mahommedaa and Hindu Sources. By Simon Casic Clitty, Esy. Ceylon Civil Service," It is dedicated "to the Reverend Fathers F. Oruna and F. Gorcia, Missionaries Apostolic of Chiaw and Keymel." We are glad to see this book, as it indicates that some of the Catholics are turning their attention to the Bible —a thing, in any estimation greatly needed. From the preface we learn that the pamphlet "contains the substance of the author's notes on his Tamil version of the book of Genesis, which he lately prepared for the use of his fellow countymen." We rejoice to know that there is a version of Genesis in the vertuacilar, sanctioned by the Catholics. as we hope to should be a substance of the search of the second of the seco

PIRE AND THE SABBATH.—Without presuming to say whether or not it belongs to the category of cause and effect, it is a fact that the splendid "Great Republic now in ruins, a great and sad wreck, exciting every body's compassion and wonder, has been the theatre of disgraceful Sabbath-breaking ever since her huge walls approached our docks. It is said that on a recent Sabbath hive thousand persons were admitted on board of her, at six pence a head, to grafify their curiosity in heholding such a nautusal marvel. Every Sabbath she has been here has been made a holiday in that region. All this may have nothing to do with the dropping of cinders that could not be quenched, on the rigging and decks of the Republic, and the entire immunity of the Constellation that lay right by her side; but such a close connection between crime and suffering deserves at least to be noticed, and ought to suggest to the owners and managers of the unfortunate vessel that there is a God that ruleth in the world, who "maketh his ministers a flaming fire."—New York Evangelist.

Christians Doiro Nothing —How large a proportion

ministers a fluming fire."—New York Evangelist.

CHRISTIANS DOING NOTHING !—How large a proportion of those whom custom and courtesy agree to call Christians, five and die in self-complacency and hope, from the persuasion that they have been largeless, or, because they have done nothing. It seems never to occur to such, that to spend three-cone vents and ten on a field of condict, the listest spectaturs of a strile in which beaven every moment importances them to take part, is disobedience and guilt. But, for this large sum of human caphers, this aggregation of figures, whose total is nothing, the final sentence is already prepared. Having never aspired to Christian activity, or positive excellence, the doom which will consign the whole class to their own place will descend on them with this learnal formula "inasmuch as ye did to not."—Harris' Great Tracher.

STRAMFE—A prepared to the second of the property of the contraction of the contraction.

ye did it not."—Harris' Great Teacher.

Stranger.—A preacher has recently been arrested in one of the streets of N. Y. City, for there preaching on the Sabbath. The police officer who arrested him, says that the preacher was speaking to a large crowd upon popery and other religious topies, and so, in order to prevent a breach of the peace, he took him off to the police station! The matter has caused quite attra and is regarded as a very despotic attempt. Many are quite indignant about the matter, and good will be likely to come of so audacious an attempt at suppressing free speech. suppressing free speech.

Isthmus or Parama.—This is fast becoming a place of the greatest importance. The railway across it is nearly completed, and it is said that not less than fourteen separate lines of steamers center upon that one narrow strip of earth. It is very probable that a ship-canal will in the course of a few years be built across the Isthmus, and the place will then become, to a still greater extent, "the half way house to every where."

JUBILE MERTING.—A very interesting meeting, in celebration of the close of the Jubilee year of the British and Foreign Bible Society, was held at Rev. Mr. Poor's, Manepy, on Tuesday last, the 7th inst. There were thirty-four Lerguean and American ladics and gentlemen present, most of whom are connected with the three missionary bodge in the province. We hope to give particulars of the meeting in the next Stor.

ELECTRIC TRLEGRAPH.—We are glad to learn by the Madras Gazette, that an electric telegraph is in working order in Madras, and that messages from cer-tain offices to others, of sixteen words and under, are hearenfter to be transmitted free of charge.

* Sec " Overland Intelligence."

Correspondence of the Morning Star.

THOUGHTS BY A NATIVE.

To the Editor of the Morning Star.

Site Se-I notified in your issue of Jan. 12, a letter from "A Subscriber" pointing out certain expressions, used in the tract called "agreement of the Morning Star", against the Christian ministers, the native Christians of this country and their God. Thanks to that subscriber for his prompuess.

The tract terms our Christians of this country and their God. Thanks to that subscriber for his prompuess.

The tract terms our Christian ministers, "priests who are destitute of keen intellect and who deviate from rectifude," It is left to the public to determine how much self-conceit there is in the mind of the writer, and haw little truth in his statement. Even the Sivites know the missionaries to well now to doubt their chargarer. Our ministers who follow their High Priest's example and count themselves "blessed" "when men revite them and say all manuer of evil against them falsely" for his sake, would not mind the terms above, nor say a word in return. My own conviction in the matter goes only to proze the old proverb, "A full water pot does not gungle, but the water in a half filled pot, jolks and gurgles very much." It is suppose that each of the missionaries is now secretly putting to us the que-tion, "Have I heen so long time with you and yet have yount known me 2." Well they might put the question; for, "a city that is on an hild cannot be hid" except to those who have no eyes or who, having every do shut them against it. Our ministers do not, like the pretended Hindu yoghees or guanis, seelade themselves from the world and head a useless unknown his. They do not "light a cantile and up ut it under a bushel?" They do not "light a carnile and up ut it under a bushel?" They do not "light a carnile and open characters. They led their light "shime before men." As suggested in "an old man's thoughts." Whatever may be the intense of page 1. They do not "light a carnile and open characters. They led their light "shime before men." As suggested themselves got and religion, they were still identified with us in love, feeling and sympathy. At the commencement, instead of being paid in the education of native youths in their schools and sentiantification of their yellows in their schools and sentianises, the ansistonaries and their Christian friends in England and America, not only hore the entire expenses but also presented to the educated several valuable books and scientification and America, not only hore the entire expenses but also presented to the educated several valuable books and scientification in the sentence of a good education and opening their learns, at the same time, to receive the truths of religion. I very well recollect the time when a missionary, now frengused to present a few challes to the hoys in his village schools, who could report from memory Ulrist's sermon on the moust pieces of copper that induced the boys fibra to learn those pieces of copper that induced the boys fibra to learn those pieces of expert that make the silver and gold in the world. This, I should call the wise polley of the missimaries, and they succeeded well. The time is now fully come when the people of this island can appreciate the value of education, considered in its leadency to promote the growth of knowledge and as a means of obtaining a livelihood. The all-engrossing subject of the salvation of the soul is now made known to all and acquesced in by many. The missionaries now require their pupils in their several institutions to pay in part, at least, for their education and books. The native Ulristians, poor as they are, are taught to contribute their mite to charitable institutions, and support an institution of their own, called the Evangelical Society. Donations are also solicited from wealthy healthen for Ohristian purposes, such as the building of village churches, &c. Even dow, the nissionaries was many things to their poor Christians for their subsistance. What harm is there in giving and in reliferable mistinations, and support an institution of their own, ca

का दिस ले

5 L 60 mg sorp Ca

ත් බෙන් பற்சியா! ட்ட பு Dotat हरेता 10 al flaamo

ற்றிருர் யழ்த்த வததிற

ரகமா**த**ி

காலத்(क्तं व யாக 1 TLO IPE

UL46 நக்கும் க லாக் தி சலமாச வளக் ச

றும், கா विक्रम प्रमाण MITE O GAGAN 5 500

்ன் யாம் க் றும் 16001 # 11 g யாகிய,

root out Christianity. On the "outraty, it serves much to prove the great wisdom of our Lord who had, eighteen ceaturies ago, explained such failures by His most appropriate parable of the sower.

I do not question the term "fools" or savages applied to the native Christians. They, were such before they were "drawn in" by the missionaries; they were string; "in darkness and in the shadow of death" till the fight of the gospel emiliptiened their understanding and made them "wise unto salvation through faith in Christ Josts,"

Lastly, there are some expressions of meckery in the tract, directed against Jehovah and His anomed, which I do not intend noticing in this felter; but I have a word of advice to thee, anti-christian. "It is a learful thing to fall into the hands of the living God," "It is hard for thee to kick against the prick."

Any the Lord who, in his infinite mercy and goodness, mirroralously converted Sad, the persecutor of his churches, into Faul his aposite, have compassion on thee likewise and convertible, auti-christian, into a calculos, true Christian, and cause thee to employ thy talent and learning to the glory of His holy name.

Any the CHRISTIANS.

SINGING FOR NATIVE CHRISTIANS.

SINGING FOR NATIVE CHRISTIANS.

SIR.—In the "Star" of Jan. 25th, I perased an ably written article referring to a proposed alteration in the style of Psalinody adopted in Taind services. The writer very justly observes, that before the existing books and system are thrown aside, strong reasons should be shewn for so doing: he adds that to do so would be to run counter to the plan of all missions, since the days of the venerable Schwartz and Rhanine.

hy observes, has bende the existing work states, which aside, strong reasons should be shown for so doing: he adds that to do so would be to run counter to the plan of all missions, since the days of the venerable Schwartz and Rhenius.

I am glad of the opportunity of inviting discussion as to the weight this latter argument should have, because while often muscl under similar circumstances, I would bereby question the soundness of maintaining that because a measure was adopted laif a century ago, when missionary work was in its infrance, by pious and venerable men, and because it has been addered to up to this time, that therefore any attempt to supplant it is dangerous, or inexpedient. It would, I submit, be more notiful to conclude, that when missionaries were new to the country and all their ideas framed on European models, they would have usell probability adopted many measures which subsequent experience would show were inexpedient. Would not the very fact therefore of this matter having been left as it was found up to this time, be a reason in itself for reviewing 1? Experience, marcover, shews us that many a measure aroneous in itself, has remained unaltered for centuries, owing to various consex; mainly to life fear of disturbing the secred dust that has accomplated in it, lest in so doing, that which is infrinsically good should be rubbed off too, and therefore it is not so strange that the writer's supposation has not been realized, "that some system would have been so far cultivated by this lime that to retrace our steps and make a change would be deemed puerile."

The best reason for revising appears to me to be, "that this part of Christian worship as it is at present conducted, maintains a very low place." In the "estimate of the inciprity of nalive Christians," For, what is the object of palumody? I set not to affect the mind, through the medium of master? In order to produce that effect, however, it is essentified that the idea conveyed to the aminate and produces one directly opposite—pain ins

Pel. 19, 1804.

A SNAKE STORY.

Dear Sir:—In the Home News of Dec. 24th, I find the following: "Jonathan Smith, a gunner's mate, has died in Haslar Hospital, Gesport, under strange eigenstances. Medical skill had given him no relief from his sufferings, supposed to have arisen from dropsy. But two hours before his death, a living snake, nine inches in length, came out of his mouth. It is supposed that the reptile was swallowed when very small, in water drunk at Snake Island, Trincomalic." I was a Trincomalic resident for nearly six years, but never heard of this island. There are in the Inner Harbor, the far-famed Sober Island, as well as Crow and Duke of York's Islands. If there be this Snake Island also, perhaps some of your Trincomalic readers would be able to give us its whereabouts; and to all vader drinkers there, may this be a caution.

On the other hand you must be able to give a decided opinion, as to whether a snake could live and grow in

one's stomach. If good authority, such as you could have access to, will say no, why then this so called snake must have been a worm, so common, especially in children in Ceylon. Yours, E. We have in our day read several exceedingly tough snake stories, containing even more "things hard to be believed," than the one sent by our correspondent "E." As we have press had any pressent because "E." As we have never had any personal know-ledge of such matters, we dare not vouch for the ac-curacy of this or any similar story.—En. M. Star.

SUPREME COURT-NORTHERN CIRCUIT. The first session for 1854 of this Court commenced at Jaffina, on Friday the 24th ult. by the Honorable Mr. Justice Temple.

Jatina, on Friday the 24th alt. by the Honorable Mr. Justice Temple.

Eight Cases appeared in the Calendar, which were disposed of as follows:

No. I. Forgery of a money bond—against, I. Valan Alvan, 2. Soopar Valliappan and 3. Valan Coomarappan of Ploty, Pt. Pedro. All convicted and sentenced, the 1st to 3 years, and the 2d and 3d to 2 years imprisonment at hard labor.

No. 2. Temple robbery—against I. Valliar Soorian and 2. Cadirgamar Coomarasan, both of Caravatty, Pt. Pedro. Verdiet guilty, sentenced the 1st to 7 years and the 2d to 10 years transportation. The robbery was committed by a gang of 6 or 8 persons, of whom only the two prisoners were sufficiently identified. Both previously bore bad characters. The second had been twice before committed—once in 1832 by the Supreme Court for barglary and theft; for which he received 150 lashes and 2 years hard labor, and again in 1853 by the Police Magistrate for assault.

No. 3. Forgery and attering—against Tilliar Valayuthan of Eludumuttooval in the district of Chavagacherry. Convicted and sentenced to 12 months imprisonment at hard labor.

No. 4. Arsón—against Casinathar Mylan of Coomaramonal, Mullative, Variet guilty, and sentenced.

prisonment at hard labor.

No. 4. Arsôn—against Casinathar Mylan of Coomulamonai, Mullative. Verdiet guilty, and sentenced to 2 years imprisonment at hard labor and to receive 20 lashes. The crime consisted in setting fire to two so takes. The crime consisted in setting fire to two stacks of paddy, belonging to a poor widow, in revenge for some petty dispute between her and the prisoner on the day preceeding. A considerable portion of the stacks were consumed. The prisoner was in 1852 convicted of thest.

convicted of their.

No. 5. Burglary and theft—against Parimalam Vyramoettoe and Gadirgamar Nagan of Jaffan; both convicted and sentenced to transportation for 10 years. The prisoners are notorious thieves. The lat was twice in 1851; and the 2d twice in 1850, once in 1851, twice in 1852 and once in January of this year convicted before the Police Courts.

No. 6. Burglary—against 4 prisoners of Jaffan district; acquited.

No. 6. Burglary—against 4 prisoners of Jafina district; acquitted.

No. 7. Murder—against Anthony Souscy of Pappamoota in the district of Manaar. This was a premediated and most deliberate murder committed on the 10th of last moath. Some days previously, the deceased and the prisoner had a difference about a servant boy. In the morning the prisoner decoyed the deceased into the jungle professedly on a shooting excursion, but as the result showed with the predetermination to take his life. They carried only one gun which belonged to the deceased. When scarcely half a mile from the deceased's compound, the prisoner having got tion to take his life. They carried only one gun which belonged to the deceased. When scarcely half a mile from the deceased's compound, the prisoner having got possession of the louded gun, on the first opportunity and after some mneuvering, discharged it at the deceased which walked a few paces before him. The shot, consisting of leaden slugs, lodged in the deceased's back a little below the neck. He immediately fell on his face and the prisoner walked up to the poor man already prostrate, pulled from his waist cloth a writing knife, he, the deceased, then wore, and to make sure of his victim inflicted with savage crueity several deep stubs on the neck and body of the deceased, sliced off wholly the lobes of both his ears and extracted therefrom several pairs of gold carrings. The prisoner theorem away leaving the deceased in the jungle mortally wounded, where he lay all night. Next morning a party of his relatives, who had gone out in search of him, attracted by his groans, found him lying weltering in blood at the spot where he first fell. He was taken home in a litter, and on the same day carried to Manaar, which he reached in the evening alive, and fortunately, for the ends of justice, in a condition sufficiently couscious to detail distinctly to the Justice of the Pace all the circumstances attending the assault. He was immediately placed under treatment of the modiiortunately, for the ends of justice, in a condition sunciently conscious to detail distinctly to the Justice of the Peace all the circumstances attending the assault. He with immediately placed under treatment of the medical sub-assistant of the station; but the injuries being mortal, the poor man died at night in the presence of his wife and several relatives who had accompanied him from his village to Manuar. On post mortem examination, it was found that the shot had fractured some of the back ribs and driven the fractured pieces upon and lacerated portions of the langs. The prisoner, after a lengthened trial, was on the clearest evidence, found guilty and sentenced to be executed at Manuar of the 13th of April next. The deceased, in his depositions, before the Justice of the Peace, stated that one of the objects which led him and the prisoner out together on the fatal occasion, was to dig for hidden treasures. The deceased did not connect this circumstance with any motive for the commission of the murder. But among the ignorent, illiterate portion of the native community a netion is pretty generally held that

to ensure success in search of hidden treasure, a human victim must first be sacrificed to propitiate some deity. The deceased, as well as the prisoner, were professing Christians of the Roman Catholic personsion.

No. 8. Robbery from Trincomatic—against 26 persons. Postponed in consequence of the absence of some material witnesses and for further inquiry.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Our foreign dates are down to Jan. 24th. We give sever al items, mainly from the Observer's Extra.

Our foreign dates are down to Jan. 24th. We give sever all items, mainly from the Observer's Extra.

All hopes of peace are at an end. The Czar rejects the natedly agreed to by the Porter and the Vienna conference. Four English regiments are ordered to prepare for embarketion, and they are petty sure their destination is Constantingle. The regiments are obtained by the addition of a reserve hattation. After Marci 31, its officers and men in Sir John Franklin's Expedition will be considered as dead.

France,—Louis Annoleon has recalled his Ambassador from S.I. Petersburgh to congratulating the Czar on the Simope victory. An extraordinary levy of seamens is going on an France. They are maning war yeasels with landsmen or any they can get.

AUSTRIA is coming round as the climax approaches, for she dares not side with Russia.

ITALY—People in Florence are forbidden to speakin favor of Turkey.

AMSRICA.—Another immense fire in New York in which the celebrated new ship "The Great Republic" was burnt, Demonstrations in Climenatiand Fittsburgh have been made against the Pape's Nuccio.

RUSELA AND TEREEX—The Russians have suffered a defeat at Citale near Kalafai. The Turks came upon the Russians on the 6th January, stormed the entrenhenents and after a series of condicts, Zivo Russians and J.600 Turks were left dead upon the field. The allied feets completed their entry bad weather at the entrance. The news of the entry of the Black Sea on the 5th January, having encountered very bad weather at the entrance. The news of the entry of the flack Sea on the 5th January, having encountered very bad weather at the entrance. The news of the entry of the flack Sea on the 5th January, having encountered very bad weather at the entrance. The news of the entry of the flack Sea on the 5th January, having encountered very bad weather at the entrance. The news of the entry of the flack sea on the shid January, having encountered very bad weather at the entrance. The news of the entry of the flack sea on the oth January stores of entr

ODE TO PEACE.
Where, Oh! where
Hath geatle peace found rest?
Builds she in hower of lady fair?
But fore—he hasti possessing there.
Not long is she the guest! Sits she crowd d

Sits she crowd d

Beneath a pictired done?

But there ambition keeps his ground,
And fear and enyy skulk armord

This cannot be her home! Will she hide
In scholar's pensive cell?
But he already hath his bride
Him melanchialy sits beside
With her she may not dwell! Now and then
Peace, wandering, lays her head
On regal couch, in capitoe's den,
But nowhere finds she rest with men,
Or—only with the dead!—Selected by G. F. A.

To Correspondents.—The Tamil poetry of "H-M." of Pasamalie Seminary, Madura, is regarded by competent judges, as not up to the publishing standard.—The account of "King Charles, the martyr," is too long and of too little general interest to fiplace in our columns at present.—We trust our correspondents, whose communications are obliged to wait or which go unnoticed, will be patient with us. We will do with them all in time, what we think best.

Quicx.—The American steamer Golden Age arrived in Table Bay, South Africa, on the 6th Jan., unking the quick-est passage on record between Livespool and the Cape. Notwithstanding unfavorable weather, which prevented her using her sails nearly the whole way, she accomplished the distance in less than 31 days, including four days' detention at St.

MAURITIES.—From Mauritius the most startling item of intelligence is that which announces the existence of some three bundred. Thegs amongst the Indian laborers. The fact comes out in connection with a cost marder recently perpetrated on the person of a Mrs. Trambouze.

Snow.-The ostentation of emulating or exceeding superiors in external pomp, is an evidence of a narrow mind, a weak judgment, and a depraved heart.

NOTICE.

NOTICE.

PROBATE of the last Will and Testament of the late HENRY IMPEY, Esquire, of Jaffina, having been granted by the Bistrict Court of Jaffina to the saceutor named in the said Will and Testament. Notice is hereby given that all parties indebted to, or having any claims against the estate of the said deceased, do pay such debts or prefer such claims to the said executor on or before the first day of Maynext, after which no claims will be attended to.

P. F. TOUSSAINT, Proctor for the Executor. Jaffina, January 31, 1854.

Printed and published at the American Mission Press, Manepy, Jaffna, Ceylon, by Thomas S. Bennett